

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от това, че обжалваното решение не е надлежно мотивирано в нарушение на член 296 ДФЕС, на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 8, параграф 2 от Решение 2011/695/ЕС.
2. Второто основание, изведено от това, че Комисията е допуснала грешки в преценката на искането на жалбоподателя, подадено на основание член 8, параграф 2 от Решение 2011/695/ЕС: първо, като е направила извода, че част от спорната информация вече е била известна извън ограничен кръг лица; второ, като не е взела надлежно пред вид принципа на ефективна съдебна защита; и трето, като е направила извода, че интересите на жалбоподателя не се нуждаят от защита.
3. Третото основание, изведено от това, че Комисията е нарушила принципа за презумпцията за невинност, като се има пред вид, че правомерният характер на метода, по който спорната информация е била иззета, е оспорен по дело T-449/14. Публикуването на спорната информация лишавало всяка отмяна, която би била постановена по това дело, от пълното й действие.

Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — Dehousse/Съд на Европейския съюз

(Дело T-433/17)

(2017/С 300/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Franklin Dehousse (Брюксел, Белгия) (представители: L. Levi и S. Rodrigues, адвокати)

Ответник: Съд на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да се приеме настоящата жалба за допустима и основателна,

и поради това,

— да отмени решението от 18 май 2017 г., с което ответникът е отхвърлил потвърдителното заявление за достъп до документи, подадено от жалбоподателя на 12 април 2017 г., както и решението от 22 май 2017 г., с което ответникът е отхвърлил частично потвърдителното заявление за достъп до документи, подадено от жалбоподателя на 16 март 2017 г.,

— да признае отговорността на ответника по член 340 ДФЕС,

— да се разпорежи на ответника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди, оценени *ex aequo et bono* на десет хиляди евро (10 000 EUR), а при условията на евентуалност, символичната сума от 1 EUR,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания във връзка с искането за отмяна и едно основание относно искането му за обезщетение.

1. Първото основание е изведено от нарушение на Решението на Съда на Европейския съюз от 11 октомври 2016 г. за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции (2016/С 445/03), на член 15, параграф 3 ДФЕС и на член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, във връзка с публичния достъп до документите на институциите и със задължението за прозрачност. По-конкретно жалбоподателят твърди, че обжалваните решения трябва да бъдат отменени, тъй като с тях не се предоставят определени документи, други са предоставени частично или пък са предоставени с многобройни заличавания.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41 от Хартата, тъй като обжалваните решения са опорочени или им липсват мотиви.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

Що се отнася до ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза, жалбоподателят твърди, че институцията ответник е възприела недобросъвестно поведение, което е правопораждащо основание за отговорността. Това поведение е породило значителна неимуществена вреда за жалбоподателя, за която последният иска да получи обезщетение.

Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — ClientEarth и др./Комисия

(Дело T-436/17)

(2017/С 300/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth (Лондон, Обединено кралство), European Environmental Bureau (EEB) (Брюксел, Белгия), The International Chemical Secretariat (Гьотеборг, Швеция), International POPs Elimination Network (IPEN) (Гьотеборг) (представител: A. Jones, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна;
- да отмени Решение на Комисията C(2017) 2914 окончателен от 2 май 2017 година, с което отказва преразглеждането на нейното решение C(2016) 5644, с което се разрешават някои видове използване на оловен сулфохромат жълт и на оловен хроматмолибдатсулфат червен на основание Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ 2006, L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3);
- да отмени Решение на Комисията C(2016)5644;
- да разпреди на Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски, и
- да разпреди всяка друга мярка, която намери за подходяща.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от това, че Решение C(2017) 2914 окончателен е опорочено от явни грешки от правна страна и от грешки в преценката относно твърдяното съответствие на заявлението за разрешение, подадено от DCC Maastricht BV по смисъла на членове 62 и 60, параграф 7 от Регламента REACH.